

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 29

KATOWICE, DNIA 16 WRZEŚNIA

1947

Poz.	TREŚĆ	Str.
	Dział Urzędowy:	
	Rozporządzenie Rady Ministrów:	
368.	— z dnia 14 lipca 1947 r. o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami mieszkalnymi w niektórych gminach wiejskich województwa śląskiego	517
	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:	
369.	— z dnia 7 czerwca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń	518
	Rozporządzenia Ministrów Apropozycji oraz Przemysłu i Handlu:	
370.	— z dnia 30 lipca 1947 r. w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi	518
371.	— z dnia 30 lipca 1947 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi	518
	Rozporządzenie Ministra Zdrowia:	
372.	— z dnia 11 lipca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu	519
	Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej:	
373.	— z dnia 29 kwietnia 1947 r. w sprawie uprawnień młodocianych przy wyborach do rad zakładów	519
374.	— z dnia 2 czerwca 1947 r. o nadaniu regulaminu Państwowej Radzie Inwalidzkiej	519
	Zarządzenie Ministra Skarbu:	
375.	— z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii uczestników obrotu bezgotówkowego od obowiązków wynikających z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym	520
	Zarządzenie Ministra Odbudowy:	
376.	— z dnia 13 czerwca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa Państwowego „Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych”	521
	Zarządzenie Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego:	
377.	— z dnia 1 września 1947 r. w sprawie skasowania Wydziału Motoryzacji i włączenia jego zakresu działania do Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego	521
	Okólnik Ministra Zdrowia:	
378.	— z dnia 29 stycznia 1946 r. w sprawie prowadzenia ksiąg inwentarzowych w zakładach leczniczych	522
	Zarządzenia Przewodniczącego Woj. Komisji do spraw upaństwow. przedsięb. w Katowicach:	
379.	— z dnia 13 września 1947 r. zawierające trzydziesty ósmy wykaz przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa	525
380.	— z dnia 13 września 1947 r. zawierające trzydziestodziewiąty wykaz przedsięb. przechodzących na własność Państwa	526
	Zarządzenie Prezydenta Miasta Chorzowa:	
381.	— z dnia 16 sierpnia 1947 r. w sprawie tępienia szczurów na terenie Miasta Chorzowa	527
	Ogłoszenie Starosty Powiatowego Gliwickiego:	
382.	— z dnia 2 września 1947 r. w sprawie unieważnienia zagubionych formularzy aktów nadania	527
	Ogłoszenie Izby Skarbowej w Katowicach:	
383.	— z dnia 15 września 1947 r. w sprawie wznowienia działalności Urzędu Skarbowego w Wodzisławiu	527
	Dział Nieurzędowy:	
	Konkurs	527
	Ogłoszenia — Zgubione dokumenty	528

DZIAŁ URZĘDOWY

368.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1947 r.

o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami mieszkalnymi w niektórych gminach wiejskich województwa śląskiego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 297 z dnia 22 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli naj-

mu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. Publiczną gospodarkę lokalami mieszkalnymi wprowadza się w następujących gminach wiejskich województwa śląskiego:

w powiecie katowickim

we wszystkich gminach wiejskich z wyjątkiem gmin wiejskich Bańgów i Przelajka,

w powiecie będzińskim

w gminach wiejskich: Grodziec, Strzemieszyce i Zagórze,

w powiecie bielskim

w gminach wiejskich: Czechowice, Dziedzice i Mikuszowice.

- w powiecie cieszyńskim
w gminie wiejskiej Ustroń.
- w powiecie pszczyńskim
w gminach wiejskich: Łędziny, Łaziska Górne, Łaziska Średnie, Murcki, Orzesze i Podlesie,
- w powiecie rybnickim
w gminach wiejskich: Boguszowice, Chwałowice, Czerwionka, Dębęsko, Jankowice, Knurów, Niedobczyce, Pszów, Radlin i Rydułtowy,
- w powiecie tarnogórskim
w gminach wiejskich: Bobrowniki, Brzozowice-Kamień, Brzeziny Śląskie, Dąbrowka Wielka, Radzionków, Repty Stare, Piekary Śląskie, Miasteczko i Świerklaniec.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Administracji Publicznej, Sprawiedliwości i Odbudowy oraz innym ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Administracji Publicznej Władysław Wolski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
w/z Minister Odbudowy: Juliusz Zakowski

369.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 7 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 276 z dnia 8 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 7 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: pomorskiego, poznańskiego, gdańskiego, olsztyńskiego, białostockiego, szczecińskiego, śląskiego i wrocławskiego wprowadza się urzędowe badanie co do włośni dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traca moc obowiązującą rozporządzenia: z dnia 6 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 95), z dnia 31 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 2, poz. 8) oraz z dnia 30 lipca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 230).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Jan Dąb-Kociol

Minister Administracji Publicznej

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

370.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: APROWIZACJI oraz PRZEMYSŁU i HANDLU

z dnia 30 lipca 1947 r.

w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 305 z dnia 28 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. We wtorki, środy, czwartki i piątki każdego tygodnia wzbronione jest dokonywanie wszelkich obrotów wyrobami cukierniczymi (ciastami, tortami, ciastkami, paczkami i faworkami) w przedsiębiorstwach przemysłowych: gastronomicznego i gospodniego, stołówek, sklepach żywnościowych, straganach oraz wszelkich przedsiębiorstwach handlowych.

§ 2. Zakaz powyższy nie dotyczy obrotu piernikami oraz ciastami (bulkami) wypieczonymi z maki pszennej nie niżej 80% bez domieszki tłuszczów, cukru i mleka.

§ 3. Przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

Przedsiębiorstwami przemysłu gospodniego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1938 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 540).

§ 4. Wojewódzkie władze administracji ogólnej mogą wyznaczyć inne dni tygodnia zamiast wskazanych w § 1 niniejszego rozporządzenia, jeżeli szczególne względy gospodarcze będą za tym przemawiać.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Apropowizacji: Włodzimierz Lechowicz
w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr

371.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW APROWIZACJI oraz PRZEMYSŁU i HANDLU

z dnia 30 lipca 1947 r.

w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 306 z dnia 28 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. W środy, czwartki i piątki każdego tygodnia (dni bezmięsne) wzbronione jest dokonywanie wszelkich obrotów mięsem i jego przetworami (potrawami, wędlinami i konserwami mięsnymi) oraz tłuszczami zwierzęcymi, otrzymywanymi z uboju zwierząt rzeźnych (ślonina, łojem, sadłem, boczkiem i smalcem) w przedsiębiorstwach przemysłowych: gastronomicznego i gospodniego, stołówkach, sklepach żywnościowych i rzeźniczych, straganach oraz wszelkich przedsiębiorstwach handlowych.

§ 2. Zakaz powyższy nie dotyczy obrotu podrobami, kaszanką i kośćmi oraz mięsem, tłuszczami i potrawami z drobiu, królików i dziczyzny.

§ 3. W dniach nie objętych zakazem wolno sprzedawać w celach konsumpcyjnych, potrawy z mięsa i jego przetworów (§ 1) o wadze maksymalnej 100 gr. przy czym jednej osobie można podawać tylko jedno danie z mięsa lub z jego przetworów.

§ 4. Wszystkie potrawy z mięsa lub jego przetworów, sprzedawane w przedsiębiorstwach przemysłowych: gastronomicznego lub gospodniego powinny być uwiódzone w jadłospisie.

Jadłospis należy umieścić w widocznym miejscu.

Jadłospis nie może obejmować więcej niż 4 dania z mięsa lub jego przetworów.

§ 5. Zakaz obrotu, przewidziany w § 1, nie dotyczy uboju zwierząt rzeźnych, a także przewozu mięsa i jego przetworów, jeżeli inne przepisy prawne nie zawierają ograniczeń w tym względzie.

Przechowywanie mięsa i jego przetworów w dni bezmięsne odbywać się może jedynie w pomieszczeniach niedostępnych dla odbiorców.

§ 6. Przetwórnice i warsztaty przerobu mięsa mogą być czynne w dni bezmięsne, jeżeli w tych dniach nie są dostępne dla odbiorców.

§ 7. Wojewódzkie władze administracji ogólnej mogą wyznaczyć inne dni tygodnia, jako bezmięsne za-

miast wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, jeżeli szczególne względy gospodarcze będą za tym przemawiać.

§ 8. Minister Aprowizacji może w okresie letnim zezwolić na dokonywanie obrotów mięsem wieprzowym i jego przetworami w dni bezmięsne wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz
w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr

372.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 lipca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 294 z dnia 20 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się obowiązek poddawania się szczepieniu ochronnemu przeciw durowi brzuszemu.

2. Przymus szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu obejmuje wszystkie osoby w wieku od 5 do 60 lat, zamieszkałe lub czasowo przebywające na obszarze Rzeczypospolitej.

3. Obszary, na których mają być przeprowadzone szczepienia, oraz ich termin ustala w drodze zarządzenia wojewódzka władza administracji ogólnej.

§ 2. 1. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu, nie podlegają osoby, które:

1) w ciągu ostatnich 5-ciu lat przed terminem szczepienia, zarządzonym przez wojewódzką władzę administracji ogólnej, przebyły dur brzuszny lub zostały zaszczepione w okresie 6 miesięcy przed tym terminem;

2) ze względu na stan zdrowia nie mogą być szczepione.

2. Wypadki, przewidziane w pkt 1) i 2) ust. 1. muszą być stwierdzone przez lekarza urzędowego, który wyda zaświadczenie zwalniające od szczepienia.

§ 3. Szczepienia przymusowe, dokonane w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego, jak również świadectwo o dokonaniu szczepienia i świadectwo zwalniające od szczepienia, są bezpłatne.

§ 4. Koszty, związane z przeprowadzeniem szczepień, ponosi Skarb Państwa z funduszy Ministerstwa Zdrowia.

§ 5. Organy wykonawcze gmin wiejskich i miejskich obowiązane są współdziałać w akcji przymusowych szczepień ochronnych przez dostarczenie odpowiednio urządzonych pomieszczeń, pomocniczego personelu fachowego własnego oraz środków lokomocji.

§ 6. 1. Przymusowe szczepienia ochronne są przeprowadzane przez lekarzy urzędowych (powiatowych, miejskich) lub przez personel pomocniczo-lekarski pod kontrolą tych lekarzy.

2. Na podstawie upoważnienia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej szczepienia przymusowe mogą być przeprowadzane przez innych lekarzy, którzy będą odpłacani na podstawie umowy, zawartej z powiatową władzą administracji ogólnej.

§ 7. Minister Zdrowia w drodze zarządzenia w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali szczegółowo sposób przeprowadzania szczepień przymusowych oraz ułatwiania kontroli nad wykonaniem tych szczepień przez zakłady naukowe i wychowawcze, jak również urzędy, instytucje publiczno-prawne, przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe.

§ 8. 1. Osoby, podlegające przymusowi szczepienia, za niedopełnienie obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, ponoszą odpowiedzialność w myśl przepisów art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu.

2. Za niedopełnienie obowiązku szczepień przez nieletnich lub ubezwłasnowolnionych całkowicie odpowiedzialność ponoszą ich przedstawiciele ustawowi.

§ 9. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 kwietnia 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie przeprowadzania przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 88).

Minister Zdrowia: Tadeusz Micheida

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych: Józef Dubiel

373.

ZARZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 29 kwietnia 1947 r.

w sprawie uprawnień młodocianych przy wyborach do rad zakładowych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 91, poz. 613,

z dnia 1 lipca 1947 r.)

Na podstawie art. 9 (3) i art. 36 dekretu z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu rad zakładowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 36) w brzmieniu dekretu z dnia 16 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 92) zarządzam co następuje:

§ 1. W zakładach pracy zatrudniających powyżej 100 pracowników, a w których pracownicy młodociani stanowią co najmniej 10% załogi, zezwala się na odstępstwo od warunków biernego prawa wyborczego — ukończenia lat 18.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) K. Rusinek

374.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 czerwca 1947 r.

o nadaniu regulaminu Państwowej Radzie Inwalidzkiej.

Na podstawie art. 1, pkt. 6 w związku z art. 2 i 4 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o organach administracji zaopatrzenia inwalidzkiego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 83) nadaje Państwowej Radzie Inwalidzkiej regulamin stanowiący załącznik do zarządzenia niniejszego.

Minister (—) Kazimierz Rusinek.

Załącznik do Zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 czerwca 1947 r.

Regulamin Państwowej Rady Inwalidzkiej.

§ 1. Państwowa Rada Inwalidzka, jako organ Głównego Urzędu Inwalidzkiego, ma na celu:

A) opiniowanie i

B) zgłaszanie dezyderatów we wszystkich sprawach, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego oraz opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia, wnoszonych pod jej obrady przez Przewodniczącego, którym jest Prezes Głównego Urzędu Inwalidzkiego. W szczególności Państwowa Rada Inwalidzka rozpatruje i opiniuje sprawy:

a) projektów ustawodawczych w zakresie zaopatrzenia inwalidzkiego oraz opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia,

b) potrzeby nowych ustaw i rozporządzeń z zakresu zaopatrzenia i opieki nad inwalid. i pozostałymi,

- c) leczenia, protezowania i przysposobienia do pracy inwalidów,
- d) szkolenia i zatrudnienia inwalidów,
- e) oraz inne sprawy, dotyczące zaopatrzenia inwalidzkiego lub opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia, które Przewodniczący zgłosi na posiedzenia Rady.

§ 2. Posiedzenia Państwowej Rady Inwalidzkiej zwołuje Przewodniczący w miarę potrzeby, jednakże co najmniej raz do roku.

§ 3. O terminie posiedzenia Rady, z oznaczeniem spraw poddanych obradom, członkowie winni być zawiadomieni co najmniej na dwa tygodnie przed terminem posiedzenia.

§ 4. W posiedzeniach Rady mogą brać udział bez prawa głosowania jako referenci, rzeczoznawcy i t. p. osoby zaproszone lub delegowane przez Przewodniczącego z poza członków Rady.

§ 5. Wnioski w sprawach niezapowiedzianych winny być składane na piśmie. Rada nie może odmówić, ani odroczyć rozpatrzenia wniosków w takich sprawach, jakie Przewodniczący uzna za nagłe.

§ 6. Przewodniczący powołuje spośród urzędników Głównego Urzędu Inwalidzkiego stałego sekretarza oraz na daną sesję spośród członków Rady 2 asesorów.

§ 7. Dla rozpatrywania poszczególnych zagadnień wymienionych w § 1 lit. a)–e) Rada może spośród swego grona powoływać specjalne komisje, obradujące w czasie trwania sesji Rady lub stale.

Powołując komisję Rada winna szczegółowo określić zagadnienia, co do których komisja ma się wypowiedzieć. Poszczególne sprawy według swego uznania Rada może przekazywać stałym komisjom do rozważania i zaopiniowania ostatecznego w imieniu Rady.

Przewodniczącą komisji wybiera Rada.

§ 8. Posiedzenie komisji zwołuje jej przewodniczący i powołuje spośród członków komisji — sekretarza.

W skład komisji mogą wejść w charakterze referentów, rzeczoznawców i t. p. bez prawa głosowania osoby zaproszone lub delegowane z poza członków komisji przez Przewodniczącego Rady lub Komisję.

§ 9. Dla ważności uchwał Rady komisji niezbędna jest obecność 23 członków Rady lub komisji.

§ 10. Uchwały Rady (komisji) zapadają zwykłą większością głosów członków obecnych na posiedzeniu. Głosowanie jest jawne.

W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 11. Z posiedzenia Rady (komisji) sporządza się protokół który podpisuje Przewodniczący i sekretarz.

§ 12. Członkowie Rady nie pobierają wynagrodzenia za swą czynność, natomiast przysługuje im zwrot kosztów podróży i diety według ustawowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 13. Czynności biurowe i gospodarcze związane z działalnością Rady załatwia Główny Urząd Inwalidzki.

375. ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 maja 1947 r.

w sprawie zwolnienia niektórych kategorii uczestników obrotu bezgotówkowego od obowiązków wynikających z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

(Pzedruk z „Monitora Polskiego“ Nr 88, poz. 604.

z dnia 21 czerwca 1947 r.)

Na podstawie art. 1 ust. 3 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zwalnia się od wszystkich obowiązków, wynikających z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61), na okres do dnia 30 września 1947 r., przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia, wymienione w art. 1 ust. 1, pkt. 4 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, jeżeli są obowiązane do prowadzenia ksiąg uproszczonych, przewidzianych w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 2.

Uczestników obrotu bezgotówkowego, w których siedzibie nie ma żadnej instytucji kredytowej, wymienionej w art. 4 ust. 1 dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym i w przypadku kiedy instytucji takiej nie ma również w innej miejscowości umożliwiającej korzystanie z usług instytucji kredytowej, Narodowy Bank Polski zwolnić może od obowiązku przestrzegania górnej granicy drobnych wypłat gotówkowych i górnej granicy pogotowia kasowego określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu i Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 236) aż do czasu powołania do życia instytucji kredytowej, umożliwiającej uczestnikowi obrotu bezgotówkowego wykonanie wszystkich obowiązków wynikających z dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

§ 3.

Zwalnia się instytucje kredytowe od przestrzegania górnej granicy pogotowia kasowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu i Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

§ 4.

Zwalnia się wszystkich uczestników obrotu bezgotówkowego od obowiązku regulowania w drodze przelewów bankowych rozrachunków pieniężnych (art. 2 ust. 1 pkt. b) oraz art. 3 ust. 1 pkt. b) dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym), jako też od przestrzegania górnej granicy wypłat gotówkowych, określonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu i Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, przy:

- a) wypłacie płac, zarobków oraz wszelkiego rodzaju wynagrodzeń i świadczeń pieniężnych za pracę,
- b) zakupie wytworów gospodarstwa rolnego, nieprzerobionych sposobem przemysłowym, dokonanym bezpośrednio u rolników na miejscu w gospodarstwie rolnym, bądź poza obrebem gospodarstwa rolnego, lecz nie ze stałego miejsca sprzedaży, przy czym pod wytworami rolnymi rozumie się zarówno produkty roślinne jak i zwierzęce, Postanowienie to nie dotyczy zakupu u producentów, obowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym,
- c) wypłacie z tytułu regulowania należności za usługi bądź usługi połączone ze świadczeniem rzeczy ze strony rzemieślników nieobowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Konstanty Dąbrowski.

376. ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 13 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych”
(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 91, poz. 612.
z dnia 1 lipca 1947 r.)

Na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wydziela się z administracji Ministerstwa Odbudowy Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych jako państwowe przedsiębiorstwo prowadzone według zasad gospodarki handlowej w ramach państwowego planu gospodarczego pod nazwą „Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych” w skrócie C. Z. P. P. B.

§ 2.

Siedzibą CZPPB jest miasto stołeczne Warszawa, a terenem działalności obszar Państwa.

§ 3.

Przedmiotem CZPPB jest koordynowanie, nadzorowanie, kontrolowanie oraz ogólne kierownictwo działalności gospodarczej państwowych lub będących pod zarządem państwowym przedsiębiorstw budowlanych, wymienionych w dołączonym do niniejszego zarządzenia wykazie bez naruszenia ich samodzielności prawnej, finansowej i handlowej. Wytyczne CZPPB są wiążące dla przedsiębiorstw nadzorowanych.

§ 4.

Nadzór państwowy nad CZPPB sprawuje Minister Odbudowy.

§ 5.

Organem nadzorczym, kontrolnym i opiniującym CZPPB jest Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i zwalniania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym CZPPB jest Dyrekcja, powołana przez Ministra Odbudowy, składająca się z Naczelnego Dyrektora i dwóch dyrektorów zarządzających.

§ 7.

CZPPB reprezentują: dwóch członków Dyrekcji lub jeden z członków Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach uprawnień wynikających z pełnomocnictw.

Do ważności zobowiązań potrzebne są łączne podpisy dwóch osób reprezentujących CZPPB. Korespondencję zwykłą podpisuje jeden z członków Dyrekcji.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz CZPPB ulega majątek Skarbu Państwa nieruchomy i ruchomy oznaczony przez Ministra Odbudowy.

Minister Odbudowy zarządzi protokółarne przekazanie CZPPB przydzielonego majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i działania CZPPB ustali statut nadany przez Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

Minister Odbudowy: (—) M. Kaczorowski
Minister Skarbu: (—) K. Dąbrowski
Prezes Centralnego Urzędu Planowania:
(—) Cz. Bobrowski.

W Y K A Z

Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych
podlegających nadzorowi
Centralnego Zarządu Państwowych Przedsiębiorstw
Budowlanych:

1. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Warszawskie.
2. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Łódzkie.
3. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Poznańskie.
4. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Dolnośląskie.
5. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Śląsko-Dąbrowe.
6. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Krakowskie.
7. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Pomorskie.
8. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Wybrzeża.
9. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane „Beton-Stal”.
10. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane „Hydrotrest”.

377.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 1. września 1947 r. Nr. 0/Org. 5/40/47
w sprawie skasowania Wydziału Motoryzacji i
włączenia jego zakresu działania do Wydziału
Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego.

Na podstawie art. 36 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, z 1936 r., poz. 555) § 37 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) oraz § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 sierpnia 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i Ministrem Ziem Odzyskanych w sprawie skasowania wydziałów motoryzacji i włączenia ich zakresu działania do zakresu działania wydziałów komunikacyjnych w urzędach wojewódzkich — zarządzam co następuje:

1. Wydział Motoryzacji w Śląsko-Dąbrowskim Urzędzie Wojewódzkim utworzony zarząd. organizacyjnym Nr 22/47 z dnia 31. stycznia 1947 r. — znoszę, a jego zakres działania włączam w całości do zakresu działania Wydziału Komunikacyjnego.

2. Osobne zarządzenie ustali nową organizację i szczegółowy podział czynności Wydziału Komunikacyjnego.

3. Oddział Personalny uregułuje sprawy personalne wynikające z niniejszego zarządzenia.

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. września 1947 r.

Przejęcie agend Wydziału Motoryzacji przez Naczelnika Wydziału Komunikacyjnego winno nastąpić niezwłocznie.

Wojewoda:
(—) Gen. Dyw. A. Zawadzki.

378.

OKÓLNIAK Nr 8/46

**Ministra Zdrowia z dnia 29 stycznia 1946 r.
w sprawie prowadzenia ksiąg inwentarzowych
w zakładach leczniczych.**

Do wszystkich Urzędów Wojewódzkich
(Wydz. Zdrowia) oraz Zarządów Miejskich: m. st.
Warszawy (Resort Opieki Społecznej i Zdrowia)
i m. Łodzi (Wydział Zdrowia).

Ministerstwo Zdrowia zleca wszystkim zakładom
leczniczym: szpitalom, sanatoriom, ośrodkom zdrowia
oraz przychodniom spisanie inwentarza i wprowadzenie
ksiąg inwentarzowych w terminie do dnia 15 marca
1946 r., względnie doprowadzenie do stanu aktualności
już prowadzonych ksiąg, mając na uwadze sposób i za-
sady prowadzenia tych ksiąg, określone w załącznej
instrukcji.

Obowiązek sprawdzenia, czy dyrektorzy (kierow-
nicy) zakładów leczniczych, ośrodków zdrowia księgi
te założyli i odpowiednio prowadzi, nakładam na Ob.
Naczelników Wydziałów Zdrowia, których czynię
odpowiedzialnych za wykonywanie zarządzeń niniej-
szego okólnika.

Minister: Dr med. Franciszek Litwin.

INSTRUKCJA

**do okólnika Nr 8/46 z dnia 29 stycznia 1946 r. Ministra
Zdrowia w sprawie prowadzenia ksiąg inwentarzowych
w zakładach leczniczych.**

I. Księgi inwentarzowe mają być prowadzone według
ogólnych zasad buchalteryjnych i na zasadzie ogólnych
przepisów rachunkowo-kasowych.

W szpitalach utrzymywanych, bądź nadzorowanych
przez samorząd oraz w Ośrodkach Zdrowia — księgi
inwentarzowe — winny być prowadzone, w myśl
przepisów, które na mocy § 43 rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych z dnia 6. 12. 1932 r. o kasowości
i rachunkowości Związków Komunalnych (Dz. U. R. P.
Nr 11, poz. 72 z 1933 r.) wydał Zarząd Związku Komu-
nalnego, a w braku takich przepisów, według przepisów
dla szpitali państwowych, zawartych w niniejszej in-
strukcji.

II. Księgi inwentarzowe, jak i inne książki buchal-
teryjne, winny być przeszurowane, oparowane i
poświadczane przez bezpośrednią władzę zwierzchnią i
powinny starczyć na kilka (a nawet kilkanaście) lat.

Zapisy w książkach należy skutecznie bardzo u-
ważnie, starając się o możliwie najlepszy wygląd ksiąg.
Wycieranie i podskrobywanie zapisów jest niedopusz-
czalne. Ewentualne poprawki należy skutecznie
czerwonym atramentem, przy czym wyrazy i cyfry,
należy tak przekreślać, aby można je było w razie
potrzeby odczytać.

Przy wszelkich zakresleniach i poprawkach winien
być podpis osoby odpowiedzialnej za prowadzenie
ksiąg.

III. W księdze inwentarzowej powinien być zapisany
cały majątek nieruchomy i ruchomy łącznie z inwen-
tarzem żywym zakładu leczniczego. W księdze inwen-
tarza ruchomego nie mogą być pominięte przedmioty
drobne, nie podlegające stosunkowo prędkiemu zużyciu.
O ile zachodzi potrzeba prowadzenia kontroli przed-
miotów, podlegających stosunkowo prędkiemu zużyciu,
przedmioty takie należy wpisywać do specjalnej księgi
podręcznej, pomocniczej jak np. wszelkie posiadane za-
pasy żywności, leków, opału itp.

IV. Wpisując do księgi inwentarza poszczególne
składniki majątkowe należy grupować je w pewne
działy, przeznaczone dla jednego i tego samego rodzaju
przedmiotów podobnych np. „Dział biurek“, „Dział
stołów“, „Bielizna“ bielizna pościelowa, bielizna oso-
bista itd., nazwy tych działów wpisując ponad ich spi-
sem w księdze.

V. Na przychód względnie na rozchód w księdze in-
wentarza należy zapisywać przedmioty w porządku
chronologicznym według ich faktycznego przychodu lub
rozchodu.

VI. Pod każdym porządkowym numerem spisu inwen-
tarza może być zapisany tylko jeden przedmiot (zbio-
rowe wpisywanie jednakowych przedmiotów jest niedo-
puszczalne), na którym o ile to jest możliwe, właściwy
numer działu (cyframi rzymskimi) i właściwy numer
porządkowy przedmiotu (cyframi arabskimi) winien
być wypalony wzgl. znakowany farbą trwałą (farba
olejna, tusz itp.).

Dopuszczalne jest wpisywanie zbiorowe przy przed-
miotach drobniejszych, mało wartościowych i należą-
cych do inwentarza krótkotrwałego, jak np. talerze,
łyżki itp. które są spisywane do księgi pomocniczej.

VII. W poszczególnych pomieszczeniach zakładów
leczniczych winna wisieć kartka ze spisem ruchomości
w nich się znajdujących.

VIII. Jeżeli składnik majątkowy ma wartość zabyt-
kową należy to zaznaczyć w rubryce „uwagi“.

IX. Majątek zakładu leczniczego winien być podzie-
lony na grupy:

- 1) nieruchomości,
- 2) ruchomości z podziałem na inwentarz długo-
trwały i krótkotrwały, wpisany do księgi pomo-
niczej.
- 3) inwentarz żywy i wpisany do odpowiednich dla
nich ksiąg.

Wzory prowadzenia tych ksiąg podane są w załącz-
nikach do niniejszej instrukcji.

Wyjaśnienia dotyczące wzorów:

a) Księgi nieruchomości (zał. Nr 1).

1) W rubryce Nr 2 winien być podany wyczerpu-
jący i dokładny opis każdego obiektu np. budynek 2.
piętrowy, murowany, kryty blachą, skanalizowany,
zelektryfikowany, rok budowy, ilość pomieszczeń itp.
stan dobry.

2) W rubryce Nr 6 ewentualne zmiany w budowie,
konstrukcji, czy urządzeniach, które spowodowały
zwiększenie lub zmniejszenie wartości obiektu z po-
daniem sumy w rubr. 6 b) lub 6 c).

b) księgi ruchomości (zał. Nr 2).

1) W rubryce Nr 2 winien być podany dokładny o-
pis każdego przedmiotu np. szafa do narzędzi chirur-
gicznych, metalowa, biała, lakierowana, oszklona f.
Jarnuszkiewicz, stan średni, motor elektryczny f. Sie-
mens, o sile 2,5 HP na prąd 220 volt itp. stan dobry.

2) W rubryce 4 i 5 należy podać nazwę i miejsce
firmy gdzie nabyto dany przedmiot oraz datę i Nr ra-
chunku. W wypadkach darowizn, przydziałów należy
powołać się na protokół komisijnego przejęcia przy-
dzielonych czy darowanych przedmiotów, który w takich
wypadkach winien być spisywany przez Zarząd Za-
kładu leczniczego.

c) Księgi inwentarza żywego (zał. nr 3).

1) rubryka Nr 2, winna być wypełniona jak np.
klacz, wałach, gniady, rasa, wiek lat 5, Nr rejestracyjny,
stan średni.

2) Odnosnie rubr. upadku inwentarza należy pamię-
tać, że po skreśleniu padłego zwierzęcia ze spisu inwen-
tarza żywego, jego skórę, o ile ma wartość przetwór-
czą, jak konia, barana, cielęcia itp. należy wpisać do
inwentarza ruchomego, jako składnik majątkowy w
specjalnym dziale „skór“.

d) Księgi Pomocnicze dla inwentarza krótkotrwałego
prowadzić w/g wzoru dowolnego, obejmującego dane
niezbędne dla ujęcia w ewidencję tego inwentarza.

Zař. Nr 1
do okólnika Nr 8/46.

379.

ZARZĄDZENIE

**Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji
do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach**
z dnia 13 września 1947 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) zarządzam ogłoszenie trzydziestego ósmego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. nr 3 poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o fakcie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach swoje prawa do przedsiębiorstw obje-

Załącznik do Zarządzenia Przewodni-
czego wojewódzkiej Komisji

z dnia 13 września 1947 r.

Wykaz Nr 38.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	Tartak, Swibie, pow. Gliwice	przetarcie drzewa	Altman Rudolf
2	Tartak, Kopice, pow. Grodków	przetarcie drzewa	Wilhelm Frunner
3	Adrema Maschinenbau GmbH. w Katowicach, pl. Wolności 11	warsztaty reperacyjne maszyn biurowych i wytwórnia płyt adresowych typu „Adrema”	Burek Karol
4	Młyn wodny — Jasienie — wieś Tuły, pow. Olesno	przemiał zboża	Engelbert von Firstenberg
5	Bytomski Przemysł Spożywczy „Era”, Ska z o. o., Bytom, ul. Józefczaka 35	Młyn elektryczny	nieznany
6	Zarytkiewicz Kazimierz, piekarnia, Bytom, ul. Siemianowicka 18	piekarnia	Mateja Maks
7	Hurtownia Piwa i Wytw. Wód Gazowych, Bytom, ul. Powstańców Warszawskich 28	hurtownia piwa i wytwórnia wód gazowych	Schultheiss Brauerei Aktiengesellschaft, Abteilung Beuthen
8	Gorzelnia, Zdziechowice, pow. Olesno	gorzelnia	nieznany
9	Gorzelnia Rolnicza w Zdziechowicach	gorzelnia	Zarząd Państwowy Nieruchomości Ziemiskich w Opolu
10	Gorzelnia Pawłowice, pow. Olesno	gorzelnia	nieznany
11	Gorzelnia Jasienie, pow. Olesno	gorzelnia	
12	Gorzelnia, Wedrynia, gm. Lasowice Wielkie, pow. Olesno	gorzelnia	
13	Gorzelnia, Zebowice, pow. Olesno	gorzelnia	
14	Gorzelnia, Radawa, gm. Zebowice	gorzelnia	
15	Gorzelnia, Wojciechów, pow. Olesno	gorzelnia	

tych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możliwość działania, mogą zgłosić ich prawa wojewódzkiej radzie narodowej lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. właścicielom przedsiębiorstwa przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym, wstępnym, również dzieciom nieslubnym) rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 13 września 1947 r.

Przewodniczący Komisji:
Dr Stanisław Gronowski
Sędzia Sądu Apelacyjnego.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
16	Gorzelnia, Szywałd, pow. Olesno	gorzelnia	
17	Gorzelnia, Bodzanowice, gm. Bor-ki Wielkie, pow. Olesno	gorzelnia	
18	Gorzelnia, Nowa Wieś, gm. Zdziechowice	gorzelnia	
19	Gorzelnia, Jamy, gm. Kozłowice, pow. Olesno	gorzelnia	
20	Gorzelnia, Uszyce, gm. Zdziechowice	gorzelnia	
21	Gorzelnia, Lasowice Wielkie, pow. Olesno	gorzelnia	
22	Gorzelnia, Lasowice Małe, pow. Olesno	gorzelnia	
23	Gorzelnia, Słowczyce, gm. Wysoka, pow. Olesno	gorzelnia	
24	Gorzelnia, Stare Olesno, pow. Olesno	gorzelnia	
25	Gorzelnia, Sternalice, pow. Olesno	gorzelnia	
26	Gorzelnia, Olesno, ul. Sienkiewicza nr 1	gorzelnia	
27	Gorzelnia, Kozłowice, pow. Olesno	gorzelnia	
28	Gorzelnia, Boroszów, gm. Kościeliska, pow. Olesno	gorzelnia	
29	Gorzelnia, Tuły, pow. Olesno	gorzelnia	
30	Gorzelnia, Stare Karmonki, pow. Olesno	gorzelnia	
31	Gorzelnia, Strzelce, ul. Lubliniecka	gorzelnia	
32	Cegielnia, Hanusek, gm. Tworóg, pow. Gliwice	cegielnia	von Donnersmarck
33	Cegielnia, Turawa, pow. Olesno	cegielnia	von Aulock
34	Cegielnia, Koszęcin, pow. Lubliniec	produkcja cegły	Karol Gotfryd von Hohenlohe

380.

Z A R Z A D Z E N I E

**Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji
dla spraw upaństwowienia przedsiębiorstw
w Katowicach**

z dnia 13 września 1947 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) zarządzam ogłoszenie *trzydziestego* wykazu przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 3. I. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie podlega albo nie przechodzi na własność Państwa.

W imieniu związku samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1-go września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możliwość działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe, lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsię-

biorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1947 r. właścicielowi przedsiębiorstwa przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym,

wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Przewodniczący Komisji:

(—) Dr Stanisław Gronowski,
Sędzia Sądu Apelacyjnego.

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 13. września 1947 r.

W Y K A Z Nr. 39.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1.	Fabryka Cukrów i Czekolady „Florida”, Katowice-Bogucice, ul. Markiejski 41	fabryka wyrobów cukierniczych	Broda Leopold

381.

Z A R Z A D Z E N I E PREZYDENTA MIASTA CHORZOWA

z dnia 16 sierpnia 1947 r.

w sprawie tępienia szczerów na terenie miasta Chorzowa w okresie od 16 do 18 września 1947 r.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Opiek Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz § 10 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) wobec masowego pojawiania się szczerów, notorycznych roznosicieli chorób zakaźnych, zarządzam w interesie zdrowia publicznego

ogólne tępienie szczerów na terenie m. Chorzowa przez jednoczesne i jednolite wyłożenie trucizny w dniach 16, 17 i 18 września 1947 r.

§ 1.

Wszyscy właściciele wzgl. ich zastępcy, administratorzy i dozorczy nieruchomości i domów oraz właściciele wzgl. użytkownicy składów żywnościowych, magazynów, warsztatów rzeźnickich, piekarni, hoteli, stołówek, jadłodajni, restauracji, stajen i chlewni, hodowcy zwierząt domowych i drobiu jak i wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa, instytucje państwowe i samorządowe, zobowiązane są w dniach

16, 17 i 18 września 1947 r.

do przeprowadzenia akcji tępienia szczerów przez wyłożenie trutki w swoich obiektach, w szczególności zaś w miejscach pojawienia i gnieżdżenia się szczerów.

§ 2.

Odszczurzeniu podlegają wszystkie zabudowania, place, kanały i ścieki, tak prywatne jak i publiczne.

§ 3.

Do tępienia szczerów użyć należy wyłącznie preparat, który nabyć można za pokwitowaniem w aptekach i drogeriach uprawnionych do sprzedaży trucizn na podstawie indywidualnego pozwolenia na nabycie trutki, wydanego w referacie ogólnoadministracyjnym Zarządu Miejskiego przy ulicy Powstańców nr. 25 lub Placówkach tegoż referatu w dzielnicach miasta. Pokwitowanie winne być przechowane a na żądanie przedłożone organom kontrolnym.

§ 4.

Właściciele wzgl. zarządcy nieruchomości zobowiązani są przed rozłożeniem trucizny doprowadzić posesje do należytej czystości, w szczególności wywieźć zawartość śmietników.

§ 5.

Trutkę należy wyłożyć w dniu 16 września 1947 r. i pozostawić na miejscu wyłożenia przez 3 dni, tj. do dnia 18. września 1947 r. a następnego dnia pozostałość zebrać i spalić.

W okresie wyłożenia trutki należy wszystkie zwierzęta domowe trzymać pod zamknięciem.

§ 6.

Tępienie szczerów może być powierzzone zawodowym tępiciełom, jednakże z tym zastrzeżeniem, że ci również będą używali do tępienia szczerów wyłącznie dopuszczonej trutki.

§ 7.

Aptekarze, właściciele drogerii uprawnionych do sprzedaży trucizn i zawodowi tępiciele winni prowadzić imienny spis nabywców trucizny z podaniem nieruchomości (ulicy i numeru domu) wzgl. zakładu lub przedsiębiorstwa, dla których trucizna została przeznaczona.

Spisy te po ukończeniu akcji odszczurzenia należy przesłać Zarządowi Miejskiemu Ref. Ogólnoadministracyjnej — w Chorzowie przy ulicy Powstańców nr 25.

§ 8.

Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia karani będą w myśl art. 22 cyt. ustawy aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 30.000,— zł lub jedną z tych kar, jeżeli za czyn nie grozi kara surowsza.

Ponadto nastąpi przymusowe tępienie szczerów na koszt i odpowiedzialność obowiązanego do tępienia szczerów.

Prezydent Miasta:

(—) A. Wojda, Wiceprezydent

382.

Starostwo Powiatowe

Gliwice

Nr. Osd. 10/150/47

Gliwice, dnia 2. IX. 1947 r.

Unieważnienie zagubionych formularzy aktów nadania.

Starostwo Powiatowe w Gliwicach unieważnia zagubione 4 formularze aktów nadania o numerach, 35696 — 35697 — 35699 — 35700 —.

Starosta Powiatowy: Marquart.

383.

IZBA SKARBOWA W KATOWICACH

Nr W. I - 9883/1/47 Katowice, dnia 15 września 1947 r.

w sprawie wznowienia działalności Urzędu Skarbowego w Wodzisławiu.

Wznawia się z dniem 1 października 1947 r., zawieszoną na skutek działań wojennych i okupacji, działalność Urzędu Skarbowego w Wodzisławiu.

Urząd Skarbowy w Wodzisławiu zasięgiem swym obejmuje tereny gminy miejskiej Wodzisław i gmin wiejskich: Besznica, Godów, Górzycze, Jastrzebie Zdrój, Jan-kowice, Lubomia, Markłowice, Pogrzebień, Połomia, Pszów, Radlin i Wodzisław Wieś.

357

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski — Wydział Zdrowia ogłasza

K O N K U R S

na dostawę trutek na szczury w ilości potrzebnej do masowego odszczurzenia terenu Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Wyłożenie trutek nastąpi jednorazowo i równocześnie w poszczególnych miejscowościach.

Do konkursu dopuszczone będą tylko oferty na trutki na wyrób których odnośni fabrykanci posiadają pozwolenie Ministerstwa Zdrowia.

Oferty należy składać w kopertach zalakowanych przy załączeniu trzech próbek odnośnej trutki w terminie do **30 września br.** do Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia, pokój 314.

Otwarcie ofert nastąpi w obecności czynnika społecznego, o wyniku konkursu zostaną oferenci powiadomieni.

Rozprowadzenie trutek w terenie nastąpi przez apteki względnie drogerie.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo unieważnienia niniejszego konkursu i swobodny wybór oferenta.

Za Wojewodę:

Dr Feliks Presser. Naczelnik Wydziału

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 50 statutu związku międzykomunalnego „Śląskie Linie Autobusowe”, Związek Celowy Samorządów Śląskich dla Komunikacji Autobusowej podaje się do publicznej wiadomości, że Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach postanowieniem z dnia 9 sierpnia 1947 r. po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz 74) zatwierdziło uchwały Miejskiej Rady Narodowej w Gliwicach z dnia 12 sierpnia 1946 r., Rady Związku Celowego z dnia 29 lipca 1946 r. i Zarządu Związku Celowego z dnia 27 sierpnia 1946 r. i 27 lutego 1947 r. w sprawie przyjęcia gminy miasta Gliwice jako udziałowca Związku Celowego z jednym udziałem i uchwałę Rady Związku Celowego z dnia 21 marca 1947 r. w sprawie przyjęcia gminy miejskiej Tarnowskie Góry w charakterze udziałowca Związku Celowego również z jednym udziałem.

Katowice, dnia 6 września 1947 r.

Śląskie Linie Autobusowe
Związek Celowy Samorządów Śląskich
dla Komunikacji Autobusowej
w Katowicach.

OGŁOSZENIE

Zarządzeniem Centralnego Zarządu Przemysłu Skórzanego z dnia 12 sierpnia 1947 r. L. dz. DAOg 11014a/31/47, wydanym na podstawie upoważnienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 31. V. 1947 r. Zjednoczenie Przemysłu Skórzanego Okręgu Śląsko-Dąbrowskiego przechodzi z dniem 1 października 1947 r. w stan likwidacji.

W związku z tym wzywam wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swoich pretensji w stosunku do Zjednoczenia Przemysłu Skórzanego Okręgu Śląsko-Dąbrowskiego i podległych mu zakładów do dnia 1 grudnia 1947 r. w biurze likwidatora, mieszczącym się w siedzibie Zjednoczenia w Bytomiu, ul. Kraszewskiego Nr 23 w godzinach urzędowych.

Bytom, dnia 12 września 1947 r.

Likwidator Zjedn. Przem. Skórz. Okr. Śl.-Dąbrowskiego
Dr Stefan Dziecielewski

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Sanocki Tadeusz — Katowice, ul. Powstańców 10. 354

Unieważnia się zgubione zaświadczenie obywatelstwa polskiego nr 32757, wydane przez Starostwo Powiatowe w Strzelcach, na nazwisko Nowak Zygfryd. Otmęł, ul. Ks. Koziółka 7 b, pow. Strzelce. 356

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, nr 40/47, wystawioną przez Zarząd Miejski — Katowice, na nazwisko Langer Eugeniusz — Katowice, Raciborska. 351

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr 78, wystawioną przez Zarząd Miejski — Sosnowiec, na nazwisko Łaskiewicz Maria — Sosnowiec. 352

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr D-58, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, na nazwisko Dydak Jan — Kluczbork. 353

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową, Nr 64, wystawioną przez Zarząd Miejski w Bielsku, na nazwisko Hostyński Antoni. 358

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 16/47, wystawioną przez Zarząd Miejski w Raciborzu, na nazwisko Kazimiera Zapłata — Racibórz. 359

Unieważnia się skradzione tymczasowe zaświadczenie narodowości polskiej, Nr 1282, wystawione przez Starostwo Powiatowe Oleskie, na nazwisko Gertruda Bieniek — Wysoka. 360

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia, Nr 2008, wystawiony przez Gminę Istebna, na nazwisko Kukuczka Józef — Istebna. 361

Unieważnia się zgubiony tymczasowy dowód tożsamości konia, Nr 2183, wystawiony przez Zarząd Gminy w Brennej, na nazwisko Gawlas Józef, Brenna 133, pow. Cieszyn. 362

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty, wystawiony przez Urząd Gminny w Kaletach, na nazwisko Ks. Wojciech Riedel. 363

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia, Nr 609, wystawiony przez Magistrat Miasta Chorzowa, na Państw. Fabrykę Związków Azotowych w Chorzowie. 364

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową, Nr 269/2, wystawioną przez Urząd Celny — Gliwice, na nazwisko Bednarek Maria — Zabrze. 365

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Citroen”. Nr rejestr. B-01820, nr silnika F. M. 0895/451622, nr podwozia 110847, wystawioną na Ministerstwo Odbudowy — Warszawa. 366

RED. i ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 250, tel. 1201374 Adm. pok. 345, tel. 348. ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski.

PRENUMERATA roczna 1200,— zł Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 600,— zł w miesiącach styczniu i lipcu Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnieść do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerokość 82 mm 10,— zł, druk borkis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 10,— zł. — Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rekopiślowe nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. Cena 50,— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54.

R-26312